

Rapport fra møte i komiteen for World Service, LVF, 30.01.2017, Genève v/komiteemedlem Jenny Skumsnes Moe

Komiteen for World Service (WS) møttes i Genève 30. januar 2017. Dette var det siste ordinære komitémøtet før møtet i Windhoek, med en tettpakket og spennende agenda. Éndagsmøter er utfordrende for mange, og ett komitémedlem deltok via Skype.

Direktør Maria Immonen innledet presentasjonen om det siste halvåret, til dokumentet *Directors Report*. Det er flere spennende nøkkelprosesser som nå er underveis. Viktigst av disse er å utvikle en disability policy for ivaretagelse av mennesker med nedsatt funksjonsevne, spesielt i flyktningearbeidet World Service driver, i tillegg til en viktig prosess som skal igangsettes for å definere Development, og hva dette vil si i en WS-kontekst. Dette er en viktig prosess for WS, da det vil gi retning og krystallisering på WS sin rolle i et stadig mer uoversiktlig bistandslandskap.

Safety and security har vært høyt oppe på agendaen, med flere kurs og simuleringstreninger for ansatte. Det ansettes nå ytterligere en person for å ivareta disse aspektene for stab, landprogram og alle som skal reise på vegne av World Service og LVF. Generalforsamlingen i Namibia gjennomgås også for å sørge for at sikkerheten skal være etter retningslinjene.

Ikke uventet har møtet i Lund, der Caritas og World Service skrev under på en Declaration of Intent, vært et høydepunkt siste halvåret. Hvilke fokus som blir viktigst for det videre samarbeidet, er fortsatt i utarbeiding, men det er klart at arbeid for flyktninger og internt fordrevne står svært høyt på agendaen. I 2017 skal også et Memorandum of Understanding mellom WS og Islamic Relief Worldwide fornyes. Dette er nå et tre år gammelt samarbeid som har sett spennende prosjekter, blant annet på Climate Justice. Komiteen ønsket sterkt å understreke at dette tiltaket støttes fullt ut fremover. WS følger spent med og deltar i den videre utviklingen i ACT. Ny generalsekretær skal være klar til juni 2017, og behovet for et ACT som virkelig består av et globalt kirkefelleskap må tas på alvor.

Augusta Viktoria-sykehuset på Oljeberget i Øst-Jerusalem har nå blitt akkreditert for nye tre år etter en gjennomgang som registrerer kvalitet og sikkerhet på pasientbehandling, og det er store forventninger knyttet til beinmargstransplantasjonsprogrammet som nå har startet opp. Videre har de nylig åpnet en skole for barn som er pasienter på sykehuset, med navnet "Percistence". Etter valget av Trump som president, er det mye usikkerhet knyttet til donasjoner fra USAID, som er en viktig bidragsyter til palestinske myndigheters betaling til sykehuset. Her må man imidlertid vente og se og jobbe videre med alternative donorer. World Service oppfordrer sterkt alle kirkelig aktører og samarbeidspartnere til å løfte opp behovet for stabil finansiering til politiske myndigheter, da bortfallet av dette tilbudet for palestinere med kroniske sykdommer vil være svært kritisk.

Fremover har World Service et spesielt fokus på utviklingen av konflikter i Sør-Sudan, Chad, Somalia og Syria. FN, politiske myndigheter, økumeniske organisasjoner, samarbeidspartnere og donasjoner endres raskt og har blitt endret dramatisk i den senere tid, og disse endringene krever rask adaptasjon. Sikker finansiering til Genèvekontoret fortsetter å være en utfordring. Midler til det sentrale arbeidet utgjør 3 % av budsjettet og kommer i hovedsak fra samarbeidsorganisasjoner. Organisasjonen som helhet forventer vekst fremover, men med en slakere kurve enn man har sett de siste to årene. At veksten skal være bærekraftig, spesielt med tanke på Genève-kontoret, er viktig for en stabil utvikling. Videre holdes fokuset på økt ACT-samarbeid i prosjektene, økt tenkning rundt regionalt fokus med basis i nasjonale landprogram, da utfordringene ofte krysser landegrensener

og kanskje kan arbeides best med der man har en regional tenkemåte. I tillegg jobbes det hardt med finansiering til «glemte kriser», som utgjør en stor tragedie for verden i dag.

Det er store endringer på gang i verden, og World Service, på vegne av Det lutherske verdensforbund og dermed Den norske kirke, holder blikket godt festet på konsekvensene dette har for mennesker som tvinges på flukt. For undertegnede har det vært et privilegium og en utfordring å delta som komitémedlem i dette arbeidet. Den norske kirkes medlemmer kan være stolt av jobben som gjøres på våre vegne. Samtidig må vi være årvåkne på at finansiering til bistandsorganisasjoner og politisk trykk for gode arbeidsmiljø krever vår kontinuerlige deltakelse.